

Έναρξη: 20.30

Άννα-Μαρία Χριστοδούλου | Mirror and number 8 | πιάνο & ηλεκτρονικά | 2'00" (2021)

πιάνο: Μαρία Νιστεφτοπούλου

Δεν υπάρχει αρμονία χωρίς μουσικούς συνδυασμούς. Δεν υπάρχει ευτυχία στη ζωή χωρίς ανθρώπινες σχέσεις. Κανείς όμως δεν μπορεί να αμφισβητήσει την αξία που έχει ένας μουσικός φθόγγος από μόνος του. Ούτε είναι δεδομένο ότι η μοναξιά φέρνει πικρία. Στο παρόν μουσικό έργο, σε συνδυασμό με το 8^ο σονέτο του Shakespeare, παρουσιάζεται ένας συνεχής μουσικός διάλογος ακουστικών και ηλεκτρονικών ήχων σε μια διαρκή έλξη του ενός από την ολότητα.

Αιμιλία Βελιανίτη | Breath | stereo | 4'10" (2021)

Το έργο δημιουργήθηκε από ήχους αποκλειστικά παραγόμενους από το σώμα μου, όπως φωνή, ανάσες, ήχοι συμφώνων και χτυπήματα γλώσσας. Αποτέλεσε την πρώτη μου ολοκληρωμένη σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής, με στόχο την εξερεύνηση των μουσικών δυνατοτήτων του ηχητικού μου υλικού. Το κομμάτι χωρίζεται σε τρία μέρη και αποτελεί έργο απόλυτης μουσικής.

Αναστασία Καπρέτσου | When the sky clears | κιθάρα & ηλεκτρονικά | 2'40" (2021)

κιθάρα: Χρήστος Καραμπέτσος

Μια προσπάθεια εξερεύνησης του ηχοχρώματος της κιθάρας. Το κλασικό παίξιμο σε συνδυασμό με τον ζωντανό υπολογιστικό κώδικα, προσομοιάζουν μια «συννεφιασμένη» ατμόσφαιρα.

Πέννυ Αναστασοπούλου | d-e-d | ζωντανά ηλεκτρονικά | 4'00" (2021)

Σε αυτό το έργο χρησιμοποιούνται οι χορδές της ηλεκτρικής κιθάρας και το ηχητικό σήμα από ένα μικρόφωνο που καταγράφει στοιχεία από την ανθρώπινη φωνή και το περιβάλλον. Η απόλυτη ένωση του φυσικού και ψηφιακού κόσμου γίνεται με αυτά τα σήματα να επηρεάζουν τους ηλεκτρονικούς ήχους που ενεργοποιούνται δυναμικά μέσα από τον υπολογιστή. Ο αένας κύκλος που ζει ο εκτελεστής δίνοντας και παίρνοντας ερεθίσματα από τον ήχο, τον ορίζει ως το μέσο που πλάθει την πραγματικότητα στην οποία μπορούν να συνυπάρχουν οι ήχοι που γεννήθηκαν με διαφορετικές διεργασίες αλλά πλέον είναι μία και αδιάσπαστη ολότητα.

Μανόλης Λιανής | Buzz study | stereo | 2'00" (2021)

Με τη συγκεκριμένη σύνθεση προσπάθησα να εξερευνήσω τα ιδιαίτερα ηχοχρώματα που μπορούν να παραχθούν από το μπουζούκι, ένα όργανο «χαρακτηρισμένο» από μια πολύ συγκεκριμένη παράδοση, τόσο ως προς τα μουσικά είδη τα οποία υπηρετεί, όσο και τις εκτελεστικές τεχνικές. Στη συνέχεια συνδύασα τους ήχους με ηλεκτρονικά glitch lo-fi αισθητικής με την πρόθεση να δημιουργήσω ένα πρωτότυπο αλλά κυρίως παράδοξο ηχητικό μείγμα.

Μάρια Κατσιπίη | Ηχογραφίες | πιάνο & ηλεκτρονικά | 2'00" (2021)

Η συγκεκριμένη σύνθεση είναι για πιάνο, προ-ηχογραφημένα ηλεκτρονικά και live-coding. Μέσα σε αυτή συνδέονται διάφοροι επεξεργασμένοι ήχοι από γυαλιά (στα προ-ηχογραφημένα ηλεκτρονικά) και ήχοι δημιουργημένοι στο λογισμικό SuperCollider, με τον ήχο του πιάνου.

Φλόρα Χρυσή Μαλλά | Lemon Pi | ζωντανά ηλεκτρονικά | 3'30" (2020)

Το συγκεκριμένο έργο συνδυάζει το βιολογικό όργανο της ανθρώπινη φωνής με το ψηφιακό όργανο της υπολογιστικής ισχύος. Βασική μου παλέτα αποτέλεσε το Supercollider μέσα από το οποίο εξερεύνησα την ποικιλομορφία των ήχων βασιζόμενη στις πολύχρωμες γραμμές του κώδικα. Η συγκεκριμένη σύνθεση αποτελεί μια πρωτόγνωρη προσπάθεια για εμένα καθώς μέσα από αυτήν μου δόθηκε η ευκαιρία να παντρέψω την αγάπη μου για τον προγραμματισμό με το τραγούδι.

Λευτέρης Σωτηρόπουλος | Τέλος εποχής ή η απόσταση ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο | ταμπούρο & ηλεκτρονικά | 4'00" (2021)

Το έργο αυτό εμπνέεται από την σχέση του φυσικού και του τεχνητού, του ακουστικού και του ηλεκτρονικού. Σκοπός του έργου είναι η διάκριση της ηχητικής συνύπαρξης και αντίθεσης, που προκύπτει

όταν οι δύο αυτοί κόσμοι γίνονται ένα. Η μουσική γράφτηκε με σκοπό να αναδειχθεί τόσο το ακουστικό όσο και το ηλεκτρονικό μέρος, αλλά και να εξερευνηθεί η άμεση σχέση τους, μέσω της ζωντανής μετατροπής του ακουστικού με την χρήση ηλεκτρονικών μέσων.

Μποσινάκη Ειρήνη – Αφένδρα | Spiral | φωνή & ηλεκτρονικά | 4'00" (2021)

Το Spiral είναι μία σύνθεση η οποία προκύπτει από το ομώνυμο πρόγραμμα για live-electronics κατασκευασμένο στη γλώσσα μουσικού προγραμματισμού Max/MSP. Η χρήση τόσο προ-ηχογραφημένων όσο και ζωντανά παραγόμενων και επεξεργασμένων φωνητικών ηχητικών σημάτων σε επανάληψη (loops), δημιουργούν ένα σπειροειδές ηχητικό περιβάλλον. Τίποτα στην πραγματική ζωή δεν είναι ακριβής κύκλος καθώς, καταστάσεις που επαναλαμβάνονται παρουσιάζουν διαφοροποιήσεις με την πάροδο του χρόνου. Η σύνθεση αυτή είναι εμπνευσμένη από καθημερινά γεγονότα, ιδίως την περίοδο του εγκλεισμού, όπου οι ίδιες δραστηριότητες όσο περνούσαν οι μήνες, φάνταζαν σημαντικά διαφοροποιημένες με μια χροιά μονοτονίας ταυτόχρονα.

Έναρξη: 21.45

Πηνελόπη Μπεκιάρη | Recurrent | βιολοντσέλο & ηλεκτρονικά | 5'00" (2021)

βιολοντσέλο: Σεμέλη Σοφία Κωστούρου

Εμπνευσμένο από την ακολουθία Fibonacci. Η μουσική βρίσκεται παντού στη φύση αποτελώντας ένα ανολοκλήρωτο σύμβολο του ψευδαισθησιακού μας κόσμου και της διαίσθησής μας.

Βασιλεία Guilloteau | Guilt | φωνή & ηλεκτρονικά | 6'30" (2021)

Ενοχή. Γένους θηλυκού. Μία συνομιλία με τα βάθη των πιο κρυμμένων ενοχών μας. Μία συνομιλία με τις φωνές εκείνες που βρίσκονται μέσα μας. Ένα όνειρο εφιαλτικό: Ένα κορίτσι ετοιμοθάνατο, προσπαθεί να μην ακούει πιά τις φωνές της ενοχής μέσα στο κεφάλι της, ενώ κατεβαίνει στην κόλαση να κλείσει συμφωνία με τον διάβολο. Εκείνος, προκειμένου να της χαρίσει τη ζωή, της ζητά να δεχτεί να ζήσει υποφέροντας. Η Διδώ του Purcell τραγουδά πριν την κάθοδό της στον θάνατο. Αποχαιρετά τον κόσμο ζητώντας να την θυμούνται, χωρίς όμως να κρατούν στη μνήμη τα λάθη της. Η Διδώ φεύγει με ενοχή. Κάθε γυναίκα φέρει ενοχή. Για εκείνην η απόλαυση είναι παράπτωμα βαρύ. Για εκείνην ο τρόπος που θα ντυθεί, θα μιλήσει, θα κοιτάξει, είναι αιτία να κριθεί ένοχη. Κάθε μια μας έχει μέσα στο κεφάλι της τις φωνές εκείνες. Εκείνες που μας ψιθυρίζουν πως κάπου κι εμείς φταιξαμε. Πως κάπου υπάρχει σφάλμα. Συνομιλούμε με τις φωνές, τις σκεπάζουμε, κάνουμε πως τις αγνοούμε, μέχρι με η φωνή μας να γίνει πιο δυνατή, μέχρι να χαθούν. Μέχρι να εξαφανιστούν. Μέχρι να ηττηθούν. Μέχρι να είμαστε ελεύθερες.

Φώτης Ροβολής | House Multiverse Q | stereo | 6'15" (2021)

Το κομμάτι αποτελεί μια προσπάθεια ακουσματικής απόδοσης μιας καθημερινής εμπειρίας οικιακού εγκλεισμού κατά την διάρκεια καθεστώτος καραντίνας. Το σπίτι τρώει, χωνεύει και αναμασάει την κατοίκηση, δεν δύναται να αφήσει τα άτομα που το κατοικούν, ελεύθερα. Κάθε φορά που εκείνα δραπετεύουν, τα καταβροχθίζει ξανά. Μια διαρκής λούπα με άγνωστο τέλος, αναμειγνύοντας τα καθημερινά ηχοτοπία και συγχωνεύοντάς τα με την ίδια την οικία, τα φυσικά υλικά σε έναν μόνιμο διάλογο με τις ηχητικές υφές.

Αποστόλης Αρμάγος | Θαλερό | 4.0 surround | 5'17" (2021)

Με αφορμή τη συμπλήρωση 70 χρόνων από τον θάνατο του ποιητή Άγγελου Σικελιανού, ο Αποστόλης Αρμάγος συνθέτει το μουσικό κομμάτι με τίτλο "Θαλερό" εμπνευσμένο από το ομώνυμο ποίημα του 1915. Συμμετέχει η Ξένια Ροδοθεάτου στην αφήγηση και τα φωνητικά.

Γαβριήλ Φαριλέκας | Perseverance | stereo | 5'40" (2021)

Στις 18 Φλεβάρη 2021 η NASA, στα πλαίσια του μακροχρόνιου προγράμματος εξερεύνησης του Άρη, προσεδάφισε με επιτυχία το rover με όνομα Perseverance, (επιμονή) στον κρατήρα Jezero. Η αποστολή ξεκίνησε το 2020 και έχει ως στόχο την αναζήτηση αρχαίας μορφής ζωής και τη συλλογή δειγμάτων από ιζήματα, πετρώματα και ίχνη μικροβιακής ζωής. Η συγκεκριμένη μουσική σύνθεση περιγράφει την πρώτη ηλιακή μέρα (SOL 1) του Perseverance στον Άρη. Μετά από την επιτυχή προσεδάφιση, το rover τίθεται αρχικά σε λειτουργία, έρχεται σε ζεύξη με τη βάση στη γη, ενώ εμείς ακούμε τους μηχανικούς ήχους όλης αυτής της διαδικασίας. Όταν όλα τα συστήματα είναι έτοιμα ("All systems are ready"), το μικρό ρομπότ ξεκινάει την αναζήτηση στον κρύο κόκκινο πλανήτη. Περιπλανιέται σε μέρη άγνωστα, περνάει μέσα από ανεμοθύελλες ώσπου ανακαλύπτει για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία, μια αρχέγονη εξωγήινη μορφή ζωής ("Life detected"). Το Perseverance μετά από αρκετή ώρα θα

επιστρέφει στη βάση του, έχοντας ολοκληρώσει την πρώτη του αποστολή με επιτυχία ("Mission completed"). Μια νέα εποχή για την ανθρωπότητα μόλις ξεκίνησε...

Γιώργος Κολώνης | Dribble Stomp | stereo | 4'04" (2021)

Ο ήχος διαμοιράζεται στον χώρο σαν σε μορφή πάλης και ανταγωνισμού. Ο εσωτερικός παλμός εδώ είναι το ζητούμενο τον οποίο αντιλαμβανόμαστε χωρικά, στην αρχή από απόσταση και στη συνέχεια ζώντας τον από μέσα. Στο σημείο αυτό συμπυκνώνεται η εμπειρία του αθλητικού γεγονότος κάνοντας χρήση από ήχους που παράγονται απ' το παιχνίδι, σε πολύ γρήγορή και εντατική παράταξη θέλοντας να διασχίσω όλο το φάσμα του επιστητού μέσα σε πολύ λίγο χρόνο. Στη συνέχεια η μουσική της εξέδρας κυριαρχεί ξανά και όλα τα υπόλοιπα γίνονται βουή. Η τελική ομιλία έρχεται να επιβεβαιώσει και να απαθανάτισει αυτόν τον παλμό σε συνειδητό επίπεδο.

Ευτύχης Βαβαγιάκης | Τεχνολογική Δυστοπία | stereo | 3'30" (2021)

Έτος 2000 και πολύ. Όπου και να κοιτάξεις μηχανές δουλεύουν νυχθημερόν για να παραγάγουν αγαθά κι άλλα κι άλλα αγαθά, τόσο αναλώσιμα που πετιούνται σχεδόν τη στιγμή που παράγονται. Ο θόρυβος είναι αφόρητος, τόσο αφόρητος που είναι αδύνατο να περπατήσεις στο δρόμο χωρίς ωτοασπίδες. Μία ζωή βγαλμένη από ταινία επιστημονικής φαντασίας που δημιούργησε το πιο νοσηρό μυαλό. Μία ζωή βγαλμένη από τους χειρότερους σου εφιάλτες.

Χριστίνα Γεωργίου | Guernica | stereo | 5'22" (2021)

Με αφορμή το ομώνυμο έργο του Pablo Picasso, η μουσική αυτή Guernica είναι μια προσπάθεια απόδοσης του πόνου και του κατακερματισμού που προκαλεί η βία σε οποιαδήποτε μορφή της. Από την απόλυτα ξεκάθαρη χρήση όπλων μέχρι τις πιο αδιόρατες γραμμές που στοχεύουν στη διατάραξη της πνευματικής ή ψυχολογικής ισορροπίας. Το έργο έχει προγραμματικό χαρακτήρα και ξετυλίγεται σε τρία μέρη που κινούνται γύρω από το πλαίσιο της αναμονής, της βίας και του αποτελέσματος που αυτή δημιουργεί αντίστοιχα.

Δημήτρης Παγίδας | Σωλήνες στον Ουρανό | stereo | 4'45" (2021)

Οι Σωλήνες στον Ουρανό είναι μια μικρή ιστορία ενός ταξιδιού διαφόρων έμβιων αντικειμένων μέσα σε μεγάλους σωλήνες. Η εμφάνιση νέων αντικειμένων οδηγεί συχνά σε μεταβολές στην κίνηση και την τριβή των αντικειμένων αυτών με τα τοιχώματα των σωλήνων προκαλώντας την προσωρινή απελευθέρωση τους.

Αναστάσης Κούρλιος | Δορυφόρος της Διαύγειας | 8.0 surround | 6'00" (2021)

Το κομμάτι λέγεται Peyk-i-Sefâ που στην παλαιά περσική σημαίνει δορυφόρος της διαύγειας. Peyk-i-Sefâ λέγεται επίσης και το μακάμ που είναι γραμμένο το κομμάτι και είναι πολύ σπάνιο μακάμ επινόησης του συνθέτη του Πέτρου του Πελοποννήσιου. Έχει χρησιμοποιηθεί αρκετό βάθος, τιμής ένεκεν στον Πέτρο τον Πελοποννήσιο ο οποίος ήταν και κρυφο-δερβίσης Mevlevi και το νεφέλωμα ήταν κυρίαρχο στο έργο του, ακόμα και στους ύμνους εκκλησιαστικής μουσικής που είχε συνθέσει.

Βίκτωρ Μαστέλα | Glassophonie I | stereo | 7'45" (2021)

Στο μουσικό έργο αυτό, ο ήχος δημιουργείται από τα γυάλινα ποτήρια τα οποία προσπαθούν να αποδώσουν υφές και ηχοχρώματα. Όπως και στο *'mikrophonie I'* του Stockhausen, τα μικρόφωνα αλλά και το γυαλί αποτελούν τα μουσικά όργανα του έργου, ενώ μέσω εξωτερικού hardware ο προσλαμβανόμενος ήχος παραμορφώνεται σε πραγματικό χρόνο. Υπάρχει βέβαια και μια μεταλλική σφαίρα της οποίας η ύπαρξη, προσδίδει μια κινητικότητα στο γυάλινο ηχητικό περιβάλλον.